

Charlotte

SP/Sv. K. M. A.

Gyllenhaal, M.

Sänger.

Ex.B.

[Sång, röst, piano (Kraemer)]

GÅVA 1920 från
Prof. K. VALETINS Sterbhus

Musik A

K. M. A.

SÄNGER

med accompagnement

för

Piano-Forte

Fru Landshöfdingskan

CHARLOTTE VON KRÄMER

tillagrade
af

MATHILDE MONTGOMERY.

Gyllenhaal

STOCKHOLM.

Stentr. af L.Ebeling.

[1833]

Andantino

Sång

Jag gick med ty - ran i min hand Och

Piano-Forte

sjöng på la - - ger - - skug - - gad strand I - - bland; Men matta

vo - - ro ty - rans slag Och sängen späd, som än i dag.

2.

Men se'n på Fyris Kunga - slott
 En sängens vär till nitisk Drott
 Vi lätt;
 Då må väl lyran strängas opp
 Och klinga tacksamhet och hopp .

3.

Och när i Drottens ädla Fru
 En Fridens Engel smäler nu,
 Som Du ;
 Då må väl sängen bli så klar,
 Som värskyn och Ditt ögonpar .

4.

Än har jag lyran i min hand,
 Än vill jag sjunga här på strand
 Ibland;
 Men sjunger Du - jag lyssna vill
 Och lägger ner min lyra still.

Böttiger.

"Dit bort."

Romance. Allegretto.

Sång.

Det blef mig så sällsamt, så gvalt och så trängt Omkring hjertat i-

bland:

Det var, såsom vil-le jag flytta rätt långt/

crac. *f* *p*

Till en aflägsen strand; Till en aflägsen strand; Och vingarna lyf-te/

ff *Piu mosso.*

min ande så trä- gen, Men viste ej vägen/ Dit bort - - - Dit

f *f*

2.

När tilljornas vårdoft steg uppåt mot skyn,
 Se! då ville jag dit;
 Men, djup i min längtan, vid Nordskogens bryn
 Jag dock dröjde med flit.
 När svalorna flögo mot Sydhavets bölja,
 Jag ville dem följa
 Dit bort.

3.

Kom så mig till möte en flicka, så huld,
 Så ljul som en dröm,
 Med vårsky till öga och loekar af guld
 Hon mig syntes så öm;
 Hon smätog så himmelskt och frågte behändigt:
 "Hvi blickar du ständigt
 Dit bort?"

4.

Då stöt jag i lamnen hvad ljulvast jag drömt
 Med ungdomtig lust:
 Det atlägsna land, dit jag längtat så ömt,
 Var ju kärlekens kust!
 En Engel, en himmel! - jag har bäggedera,
 Och längtar ej mera
 Dit bort.

Btr.

Vår.

Romance/ Allegretto.

Sång.

Jag ut - - - gick en mor - - - gon. Den glän - san - de sol Allt

Piano Forte.

hö - - - gre' sågs flyt - - - ta' sin ko - - - nun - ga - stol; Och strå - - lar han'

la - - de på dal och på ell, och varmt blef mitt hjer - ta;

1ste, 2dra och 3dje

Versen

jag sad' vid mig sjelt:

4de Versen:

mol-nen: O Gud, det är Du!

2.

*Är Vår allaredare? Är drifvan förbi?
 J vingade skaror, o, är det ej ni,
 Som stämman till högtid er fröjds symphoni?
 Och lärkorna svarade: "jo, det är vi".*

3.

*Hvad ser jag vid tubvan der skimrande nu?
 O blomma med snöblad! O, är det ej du,
 Som redan är vaknad att hälsa Guds dag?
 Och sippan, hon svarade: "jo, det är jag".*

4.

*Då smälte mitt hjerta. Min själ hade vår,
 Och solen tog bort ur mitt öga en tår.
 Jag föll på mitt knä ibland blommorna nu,
 Och ropte mot molnen: O Gud, det är Du!*

Btr.

Afskeds önskan.

Andante.

Sång.

Tänk någon gång på den, hvars hjerta göm-mer Din Engla-
 bild så troget innom sig! På den, som of-ta he- - - la verl-den
 glömmes Att blott i still- - het tän-ka få på dig.

Piano-Forte.

p *f* *sf* *cres.* *f*

1. 2. 3. Versen!

4. Versen!

2.

Tänk någon gång, när du en blomma plockar,
 På den, hvars lif så föga blommor har,
 Som evigt minnes dina ljusa lockar
 Och evigt minns ditt blåa ögonpar.

3.

Tänk någon gång, när dagens sol sig sänker
 Och fiskarn sakta gungar hem från sjön,
 På den, som evigt evigt på dig tänker
 Och ber för dig till Gud så många bön!

4.

Tänk någon gång, när nattens klara stjärna
 En hälsning vinkar ifrån fästet blå,
 På den, hvars tanke flyr till dig så gerna!
 Nej, glöm mig du! - jag minns dig ändå!

Btr.

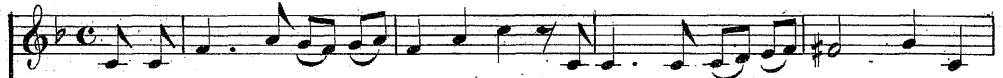

Kärlek eller Vänskap.

Romance. Andante.

Sång.

Talar jag i venskaps namn till dig, Du tror jag sak-nar vär - - ma; Om

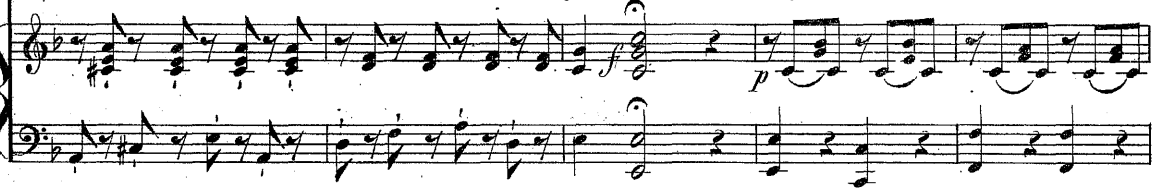
Piano-Forte

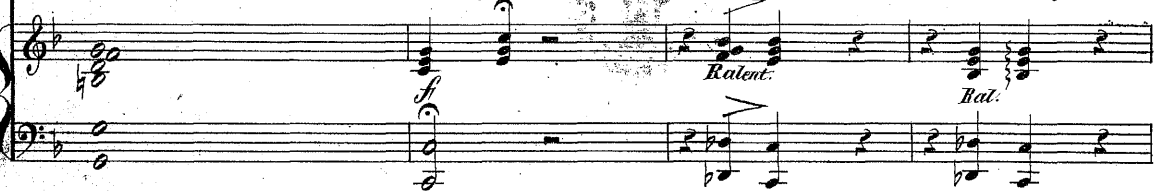
kär-lek in - - spi - re - rar mig, För vild jag tyckes svär - - - ma! El - met-lan dessa

vi - - - da lät mig i - - cke lä - - sängt ja - gas. En vän jag är om du vill det, En

äl - - ska-re om mer be - ha - - gas, hur skall det bli, hur vill du då? välf, huldaj

en af des - - sa två. välj, dy-ra, en af des - - sa två.

2.

Fastän kärleks-vingar glänsa skönt/
 Straxet, när han vinna vill - Dig;
 Han flyger bort. - det kan bli rönt/, -
 Så fort, som han flög till, - Dig;
 Men Vänskap, då till foto han kom/,
 Fantastisk flygt ej pröfvar,
 Bli hemma hela dagen om,
 När kärlek ute är och ströfvar.
 Hur skall det bli?
 Hur vill du då?
 Välj, Dyra, en af dessa två.

3.

Om ingendera står dig an/
 Låt se, finns ej tillhanda/
 En konst, hur i en känsla man
 Kan bidas tjusning blanda/
 En känsla, som sen i vår barm/
 Bli lågande och bokast,
 En vänskap, liksom kärlek, varm/
 En kärlek, liksom vänskap, trofast.
 Låt det så bli!
 Så vill jag då!
 Förenom, Hilda, dessa två.

Th. Moore.